

Kommentar:

Foto: Alex Tran

KOMMUNAL REFORM: Vi må bede om en konkret angivelse af, hvilke gevinster der kan forventes ved en omlægning: Besparelse, lavere skat, rationalisering, bedre service, tryghed, højere kvalitet eller andet?

Af Flemming Eskildsen (V), formand for Det Skæve Danmark

Hvad er gevinsten?

Det er med spænding, vi nærmer os den endelige beslutning om, hvordan fremtidens kommuner og amter skal se ud.

Kommuner med 20.000 indbyggere, hvis der ikke ændres i opgavefordelingen – og 30.000 indbyggere, hvis der skal flyttes flere opgaver over til kommunerne, er blevet nævnt. Hvis dette bliver gennemført, får det vidtrækkende konsekvenser for store dele af landet.

Hvor bliver overvejelserne af om sammenhæng i et lokalområde – om dybere samfundsværdier – om nærvær og indflydelse på egen situation?

Det Skæve Danmark anmoder landspolitikerne om at medtænke forskelle – geografisk og kulturelt – og give mulighed for individuelle tilpasninger rundt i landet.

Tre medlemmer af kommissionen er opmærksomme. Derfor lytter vi meget til de tre medlemmer fra kommissionen, der har gjort opmærksom på netop disse forskelle.

Vi bliver nødt til at have en passende tid til at få ejerskab til en ny indretning af det kommunale landkort. Sådan at de efterfølgende praktiske spørgsmål løses i bred forståelse. Så man

er parat til at arbejde konstruktivt med på nyindretningen. Vi må bede om en konkret angivelse af, hvilke gevinster der kan forventes ved en omlægning: Besparelse, lavere skat, rationalisering, bedre service, tryghed, højere kvalitet eller andet?

Vil der blive færre eller flere tilbud? Vil det koste lukning af institutioner eller tilgang af flere ressourcer til de samme institutioner?

Hvor dyr vil en omstilling blive? – på bekostning af hvad?

Det Skæve Danmark opfordrer regering og Folketing til at lytte meget opmærksomt til befolkningen i de kommende måneder, og vi opfordrer alle borgere til at sætte sig ind i spørgsmålet om strukturen. Dette er det største emne, der har været behandlet i Danmark i næsten 40 år, fordi det får indflydelse på alle danskere hverdag i mange år frem i tiden.

Derfor bør alle vide, hvad det går ud på – og vil ingen centralt fra lægge op til en folkelig debat, må kommunerne selv gøre det.

Det Skæve Danmark appellerer til, at vi når et resultat i respekt for lokalbefolkning og manden på gulvet. Det giver den bedste løsning på langt sigt. □

De ubesvarede spørgsmål om kommunalreformen

'Danmarkshistorisk' og 'pseudobegivenhed' – vurderingen af mødet i Vingstedcentret var mange. Det pseudoagtige kan ligge i, at tusinde politikere og administrative chefer fra amter og kommuner samt 100-200 pressefolk var samlet for at få kendskab til noget, som alle vidste i forvejen. Strukturkommissionens sammenfatning kunne allerede to dage før læses på forskellige internetsider. Hovedindholdet havde været kendt i flere uger, og hovedanbefalingen havde formanden og andre medlemmer af kommissionen i flere måneder lagt frem på forskellige møder. Kommissionen har været præget af en usædvanlig både tilsiget og sikkert også utilsigtet åbenhed. Åbenhed er et demokratisk gode, men styring af informationer er også et centralt led i den moderne politiske kamp og kan have afgørende betydning for udfaldet. En af den engelske regerings spindoktorer blev eksempelvis berømt – og især berygtet – på at bruge den 11. september 2001 som et godt tidspunkt at offentliggøre ubehagelige informationer. Sådan noget foregår ikke i Danmark – måske ikke – men mon det eksempelvis var tilfældigt, at ideen om at udskyde amts- og kommunalvalgene blev offentlig, et par dage før finanslovsforslaget for 2004 skulle fylde medierne? Var det tilfældigt, at anbefalingen på 30.000 indbyggere som minimum i kommunerne, har været kendt i månedsvi, mens et lidt mere fleksibelt syn hos et mindretal i kommissionen først kom frem fire dage før rapporten blev udsendt? Spørgsmål, som ikke er lette at besvare. Men der er endnu et spørgsmål, som trænger sig på. Alle er enige om, at det vil koste at gennemføre reformen. IT-området har på Bornholm kostet regionskommunen 20 mio. kr. og Kommunedata et tilsvarende beløb. Resten af landet skal nok ikke regne med Kommunedatas udviklingsrabat, hvilket betyder, at IT alene let kan koste 1-5 mia. kr. på landsplan plus en masse andre reformomkostninger. Om den samlede pris er 5, 10 eller 100 mia. kr. ved ingen. Kommissionen berører slet ikke spørgsmålet. Det må andre, da kommissionen ellers er yderst fokuseret på økonomi. Hvorfor er erfaringerne fra Bornholm ikke inddraget? Skal det finansieres ud fra princippet om, at den, der beslutter omkostninger, også skal finde pengene? Hvad betyder det for skattestoppet, økonomiaftalerne mellem amt/kommuner og staten for 2005?, og finanslovsforhandlingerne for 2005? □